

[Skræppenborg-Nielsen.]

mellem de fire forligspartier her i folketinget i juni måned, er i stand til at løse ret mange af de store økonomiske og finansielle problemer, som før eller siden på grund af mange forhold melder sig eller allerede har meldt sig, og slet ikke på retfærdig måde. Dertil er forliget for dårligt, og hensigten med det er ikke til at tage fejl af.

Forliget er efter vor opfattelse først og fremmest et udtryk for den finanspolitik, som er VK-partiernes, og stort set er det altså disse partiers finanspolitik, der skal være gældende her i landet, ikke alene i resten af det finansår, der snart udløber, men også i det næste, og det under en socialdemokratisk-radikal regering. Ikke mærkeligt, at det synes, som om et meget stort antal af dette lands vælgere i den sidste tid er begyndt at støjle over alt det, de ser og oplever, ikke mindst over alt det, de ved, de kommer til at betale på en hel række områder, hvis en sådan politik fortsættes ret længe endnu.

Også mit parti er så absolut tilhænger af en sund økonomisk balance i samfundet, fordi vi som alle andre ved, at al uorden i så henseende såvel for staten som for den enkelte borger altid er af det onde, og at en sådan uorden, hvor den findes, ikke kan fortsætte, hvis det skal gå fremad og gå godt. Spørgsmålet for os er imidlertid, hvordan, på hvilken måde man agter at genskabe en sund økonomisk balance, hvis og når man af mange forskellige grunde har sat en tidligere sund økonomisk balance over styr. Det er for os kernen i problemet. De veje, som sommerforliget agter at følge også i det finansår, der kommer, hverken kan eller vil vi følge.

Det fremgår af den økonomiske oversigt fra november 1962, at den internationale konjunkturudvikling i første halvår af 1962 fortsat har været gunstig, og det vil igen sige til gavn for Danmark som helhed. Priserne for importerede råvarer og halvfabrikata har gennemgående holdt sig konstante eller har været svagt faldende, og

også fragtraterne har vist faldende tendens. Det fremgår endvidere af den økonomiske årsoversigt fra november 1962, at man regner med, at den økonomiske aktivitet i udlandet fortsat vil være høj, men at fremgangen vil være mere behersket end i de nærmest foregående år, og navnlig regner man med, at priserne på råvarer fortsat forventes at være stabile, ja, endog faldende, og at disse forhold som helhed betragtet betinger et gunstigt klima for dansk udenrigshandel, hvilket naturligvis er uhyre vigtigt for dansk økonomi. Når derfor den økonomiske balance på det sidste er forrykket i uheldig retning, så siger det sig selv, at de væsentlige årsager hertil ikke er påført os udefra; de vanskeligheder, vi har at slås med, har vi selv skabt. Vi har stadig et bytteforhold i udenrigshandelen, som skulle give os alle chancer, men ikke desto mindre har Danmark alene i de første syv måneder af 1962 haft et lige så stort underskud i udenrigshandelen som i et helt år, nemlig ca. 2¼ milliard kr., og de sidste opgørelser viser, at dette beløb fortsat er stigende.

Når krybben er tom, bides hestene, siger et gammelt ord, og her i landet, ikke mindst her i tinget og i pressen, strides man nu bravt om, hvem der har skylden for, at situationen i dag er, som den er. Mange mener, at de stigende lønninger bærer ansvaret for, at krybben er tom, at valuta-beholdningen nu snart er spist op. Vi mener ikke, at det først og fremmest er lønningerne, der har ansvaret for den uheldige udvikling, vi for tiden er midt inde i, så længe det dog almindeligvis er priserne, der stiger før lønningerne. Fra november 1960 til november 1962 har der været en stigning i forbrugerpriserne på mellem 15 og 20 pct. og alene i år på 10 pct., og forbrugerpriserne er fortsat stigende ikke mindst på grund af omsætningsskattens indførelse og konsekvenserne af det firkantede forlig i det hele taget. Det siger da sig selv, at langt de fleste lønmodtagere er urolige over en sådan udvikling. Den højtærede finansminister gør da også i sin fremsættelsestale opmærksom